

РЕШЕНИЕ

№ 6517

гр. София, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 04.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **1319** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на Л. Д. В., ЕГН: [ЕГН] с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221019007471-091-001/01.09.2020 г., издаден от М. А. К. – орган, възложил ревизията и А. Х. С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 67/22.01.2021 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ОДОП/С. при ЦУ на НАП, издадено при условията на чл.156,ал.6 от ДОПК.

С оспорения РА, на основание чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК е ангажирана отговорност на жалбоподателя в качеството на управител на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], за задължения на дружеството, в общ размер на 378 226,12 лв., в т. ч. главница, в размер на 285 395,97 лв. и лихви в размер на 92 830,15 лв., представляващи установени на дружеството задължения за Данък върху добавената стойност /ДДС/ за данъчни периоди от 01.07.2017 г. до 30.09.2017 г., за Корпоративен данък за период 2016 г., за Данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения за периодите от 01.03.2017 г. до 31.10.2017 г., за вноски за Универсален пенсионен фонд /УПФ/ за осигурители за периодите от 01.08.2016 г. до 31.12.2017 г., за Фонд Държавно обществено осигуряване /ДОО/ - за осигурители за периодите от 01.04.2017 г. до 31.12.2017 г., за вноски за Здравно осигуряване /ЗО/ за периодите 01.12.2016 г. до 31.10.2019 г.

В жалбата се твърди, че РА е издаден в противоречие с материалния закон и при

допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Нарушени са чл.3, чл.5, чл.6 и чл.37 ДОПК. РА е необоснован и немотивиран. Не са налице кумулативно дадените предпоставки на чл.19, ал.1 ДОПК, наличието на които следва да бъде доказано от приходните органи. Издадения ревизионен акт на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД, на което управител и понастоящем е жалбоподателят, има отношение само към наличието и размера на установените данъчни задължения на дружеството, но не следва да се взема предвид отговорността по чл.19, ал.1ДОПК. Декларирането от управителя на дружеството в справките-декларации по ЗДДС не представлява действие по укриване на факти и обстоятелства, които лицето е било длъжно да обяви пред приходните органи. Не е установено, че към момента на подаване на СД по ЗДДС управителят е знаел или е следвало да знае, че липсва данъчно събитие. Основните задължения по процесния РА произтичат от непризнаване на осчетоводени разходи за неустойки. Не е отчетено, че неизпълнението на договорни задължения е търговска практика, която зависи от пазарната конюнктура. Приходните органи се позовават само на косвени доказателства. Не е налице документална необоснованост, когато е използван неистински документ, документ с невярно съдържание или преправен документ. Няма влязло в сила съдебно решение, с което осчетоводените документи да са признати да неистински или преправени. Освен това контрагенти на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД са осчетоводили тези неустойки като приходи и няма ощетяване на фиска. Неправилно е прието, че дружеството е източвано. Претендира присъждането на разноски.

Ответникът директор на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП-С. чрез процесуалния си представител юрк. Н. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение по Наредба № 1/2004г.за минималните адвокатски възнаграждения съобразно материалния интерес.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221019007471-020-001/22.11.2019 г., издадена от М. А. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на Л. Д. В., с ЕТ „ЛДВ – ЛЮБОМИР ВАСИЛЕВ“, ЕИК[ЕИК] за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК, в качеството му на управител на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за задължения на същото дружество:

-отговорност за задължения на дружеството по Закона за данъците върху доходите на физически лица/ЗДДФЛ/за периодите от 01.03.2017 г. до 31.10.2017 г., установени с подадени декларации обр. 6;

-отговорност за задължения на дружеството за Универсален пенсионен фонд-за осигурители /УПФ/ за периодите от 01.08.2016 г. до 31.12.2017 г., установени с подадени декларации обр. 6;

-отговорност за задължения на дружеството за фонд Държавно обществено осигуряване /ДОО/ за периодите от 01.04.2017 г. до 31.12.2017 г., установени с подадени декларации обр. 6;

-отговорност за задължения на дружеството за вноски за здравно осигуряване /ЗО/ за осигурители за периодите от 01.12.2016 г. до 31.10.2019 г., установени с подадени

декларации обр. 6;

- отговорност за задължения на дружеството по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от 01.07.2017 г. до 30.09.2017 г., установени с РА №Р-22221417003560-091-001 от 05.06.2018 г.

- отговорност за задължения на дружеството по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за период 2016 г., установени с РА №Р-22221417003560-091-001 от 05.06.2018 г..

Първоначалната ЗВР е връчена на 25.11.2019 г., по реда на чл. 29, ал. 4, във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 25.02.2020 г. Със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221019007471-020-002 от 22.01.2020 г., връчена по електронен път на 10.02.2020 г. е извършена промяна в персоналия състав на органите по приходите, като за ръководител на ревизията е определена А. Х. С., вместо А. К. Н.. По силата на ЗИЗРВ №Р-22221019007471-020-003 от 18.02.2020 г., връчена по електронен път на 18.03.2020 г. и ЗИЗРВ №Р-22221019007471-020-004 от 10.04.2020 г., в съответствие с чл. 113, ал. 3 от ДОПК, във връзка с чл. 114, ал. 1 от ДОПК, срокът на производството е продължен до 24.07.2020 г.

Всички заповеди са издадени от М. А. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-818 от 10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221019007471-092-001 от 06.08.2020 г., връчен по електронен път, ведно с доказателствата на 10.08.2020 г. В срока и на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК от ревизираното лице не е подадено възражение и не е представило доказателства.

Ревизията приключва с Ревизионен акт №Р-22221019007471-091-001 от 01.09.2020 г., издаден от М. А. К. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., орган, възложил ревизията и А. Х. С. - главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията. Актът е връчен на деклариращия електронен адрес от дружеството на 21.09.2019 г.

В законния срок ревизионният акт е обжалван по административен ред с жалба, вх. №94-Л-191/05.10.2020 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-1519/07.10.2020 г. по регистъра на дирекция ОДОП С.. С Решение № 67/12.01.2021 г., издадено при условията на чл.156,ал.6 от ДОПК във връзка с постъпилата жалба срещу РА до АССГ, с вх. № 53-04-6/05.01.2021г. по регистъра на дирекция „ОДОП“С. директорът на Дирекция „ОДОП“С. е потвърдил изцяло оспорения ревизионен акт.

Задълженията за ДДС и корпоративен данък са установени с влязъл в сила Ревизионен акт №Р-22221417003560-091-001 от 05.06.2018 г., издаден в резултат на извършена ревизия на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД за определяне на задълженията на дружеството за ДДС за данъчен период от 10.07.2017 г. до 30.09.2017 г. и за корпоративен данък за период 2016 г. Задълженията за ДДФЛ, ДОО, ЗО и УПФ произтичат от декларирани от дружеството, но невнесени задължения, посочени в подадените декларации обр. 6 за данък върху доходите на физическите лица и задължителни осигурителни вноски.

С оглед установяване на факти и обстоятелства от значение за ангажиране на отговорността на жалбоподателя за задължения на дружеството „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД, в хода на ревизията са предприети редица процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД. На ревизираното лице са

връчени три Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221019007471-040-001/30.12.2019 г., № Р-22221019007471-040-002/30.12.2019 г. и № Р-22221019007471-040-003/09.07.2020 г. Исканите документи не са представени нито в определения 7-дневен срок, нито до датата на издаване на РД. Изготвено е писмо за предоставяне на информация относно вида на дълга на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД до Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С.. Получен е отговор с вх. №С00022-178-0000170 от 08.01.2020 г., съгласно който задълженията са несъбираеми.

В хода на ревизията е установено, че през ревизирия период Л. Д. В. е едноличен собственик и управител на капитала на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД, считано от 22.02.2016 г. За 2016, 2017 г. и 2018 г. това дружество е декларирало като основна дейност „Ресторанти и заведения за бързо обслужване“. За периода 01.01.2016 г. – 31.10.2019 г. има сключени общо 176 трудови договора, като са назначени лица на длъжностите салонен управител, барман, сервитьор, готвач, сладкар, чистач-хигиенист, работник кухня. След 31.10.2019 г. дружеството няма регистрирани действащи трудови договори. Л. Д. В. като управител на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД, е упълномощил А. П. В. да подписва и да има достъп до електронните услуги на НАП. Декларацията по чл. 92 от ЗКПО за 2016 г., СД по ЗДДС за данъчни периоди от м. 07.2017 г. до м. 09.2017 г. и декларации обр. №1 и №6 по Наредба №Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица за периодите от м. 12.2016 г. до м. 10.2019 г. са подавани с квалифициран електронен подпис /КЕП/ именно на лицето А. П. В. /А. Р. В./ Дружеството е дерегистрирано по ЗДДС на 24.11.2017 г. по инициатива на орган по приходите, на основание чл.176 ЗДДС.

С Протокол №1630021 от 03.12.2019 г. към административната преписка са присъединени доказателства, събрани в хода на извършена ревизия на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД за установяване на задължения за корпоративен данък за период 2016 г. и за ДДС за периода от 10.07.2017 г. до 30.09.2017 г., приключила с РА № Р-22221417003560-091-001 от 05.06.2018 г.

На основание чл. 45, ал. 1 от ДОПК са извършени насрещни проверки на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД и „ДАЙНЪРС КЛУБ БЪЛГАРИЯ“ АД, резултатите от които са отразени съответно в Протоколи за извършена насрещна проверка /ПИНП/ № П-22221419204296-141-001 от 06.03.2020 г. и № П-22221020046042-141-001 от 24.03.2020 г. Документи от страна на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД не са представени.

След анализ на данните, съдържащи се в приобщения РД и РА на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД, приходните органи са установили следното: „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД неправомерно е отчело разходи за неустойки за 2016 г., в размер на 1 182 900,00 лв. по договори, сключени с „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 3“ ЕООД, „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 6“ ЕООД, „АГРИКС СИЛИСТРА“ ООД и „АГРИКС БЪЛГАРИЯ“ ООД.

С Договор за посредничество от 20.09.2016 г. „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 3“ ЕООД“ възлага на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД проучването на условията и подготвяне сключването на договор за отдаване под наем на помещения, собственост на възложителя, както и преговори до сключване на окончателен договор за наем. Управител и на двете дружества е едно и също лице – Л. Д. В.. Определената цена в

договора е 600 000 лв., като при неизпълнение се дължи неустойка в размер на 30 %. Видно от самият договор в него не са конкретизирани за кои именно помещения ще се извършва проучването и подготовката, не е определен и срок за изпълнението. С Протокол № 1/01.12.2016 г. е начислена неустойка, в размер на 180 000 лв. Такава обаче реално няма платена, вместо това са представени протоколи за прихващане. От проверката на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД се установява, че това дружество няма кадрова обезпеченост за изпълнението на договора - назначените лица на трудови правоотношения са само и единствено свързани с основната дейност – ресторантьорство. Проверката в ИМ на НАП установява, че „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 3“ ЕООД няма декларираны недвижими имоти, което жалбоподателят няма как да не е знаел. Л. В., в качеството си на управител и на двете договарящи се търговски дружества, безспорно е знаел, че „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД няма нужния кадрови потенциал за изпълнение на договора. Не са представени и доказателства за наличието на предприети някакви действия от изпълнителя за осъществяване на договореното. От друга страна Л. В. няма как да не е знаел, че по договора няма как да се извърши плащане, тъй като „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 3“ ЕООД не разполага с парични средства и е заемател с „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД. Въз основа на тези доказателства ревизиращият екип е приел, че този договор между две свързани лица е изцяло фиктивен, с него не се целят реални икономически отношения между два търговски субекта, а представлява способ за отклонение от данъчно облагане.

С договор от 01.12.2016 г. „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 6“ ЕООД възлага на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД доставката на кетъринг услуги на стойност 60 000 лв, като при неизпълнение се заплаща неустойка в размер на 30 %. С Протокол № 1/19.12.2016 г. е начислена неустойка в размер на 18 000 лв., която ще се плати по банков път. Т. плащане реално няма, вместо това е представен протокол за прихващане на вземания и задължения между „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД, „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 6“ ЕООД и „ПИ ЕЛ СИ МАРКЕТИНГ-ФЕЙШЪН“ ЕООД. „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 6“ ЕООД и „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД са икономически свързани лица – адресът за кореспонденция е еднакъв, едно и също дружество извършва счетоводните услуги, управителите на двете дружества са били съдружници в „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД до 22.02.2016 г., както и в „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 3“ ЕООД и в „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 1“ ЕООД. Не са представени доказателства за наличието на предприети действия в изпълнение на договора, нито за причините за неизпълнението. Единственото действие по договора е доброволното начисляване на неустойка.

В договор от 20.05.2016 г. „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 6“ ЕООД като възложител и „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД като изпълнител е посочен следният предмет: „Изпълнителят приема да предостави своите услуги за рекламиране на своя предмет на дейност върху подложките за хранене, които предоставя на клиентите в заведението, в което изпълнява своя предмет на дейност“. Стойността е 80 000 лв. При прекратяване на договора неизправната страна дължи неустойка в размер на 30 %. С протокол № 22/19.12.2016 г. е начислена неустойка от 24 000 лв., която реално не е платена, вместо това е представен Протокол за прихващане от 19.12.2016 г. между „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД, „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 6“ ЕООД и „ПИ ЕЛ СИ МАРКЕТИНГ-ФЕЙШЪН“ ЕООД. В този договор липсва всякаква икономическа логика. С него „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД приема срещу заплащане да рекламира своята дейност в своя обект на своите подложки. Изводът на приходните органи е, че договорът е сключен не с цел създаване на реални икономически

отношения между двете дружества, а единствената цел е отклонение от данъчно облагане.

С договор за покупко-продажба на селскостопанска продукция от 30.06.2016 г. „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД като продавач се задължава да продаде на „АГРИКС СИИСТРА“ ООД 4 000,000 МТ/3 500 т. българска пшеница, реколта 2016 г. при цена 287,00 лв. за метричен тон. Срокът за доставката е от 30.06.2016 г. до 31.07.2016 г. С друг договор от 24.06.2016 г. „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД като продавач се задължава да продаде на „АГРИКС СИИСТРА“ ООД 3 500 МТ /три хиляди и петстотин тона български слънчоглед, реколта 2015 г., в срок от 24.06.2016 г. до 31.07.2016 г. Цената е 685 лв за метричен тон. И в двата договора е предвидено, че при неизпълнение се дължи неустойка от 30 %.

Констатирано е неизпълнение и на двата договора и са начислени неустойки, в размер съответно на 344 400 лв. по първия договор и 616 500 лв. по втория. В т. 1.2 на договорите ясно е записано, че продавачът гарантира, че стоката е собственост на продавача и върху нея нямат права трети лица. По делото обаче няма данни „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД изобщо да е закупувало посочените в договорите количества пшеница и слънчоглед, за които в договора твърди, че вече са негова собственост. От друга страна това дружество и не притежава обекти, в които да съхранява това количество селскостопанска продукция. Освен това „ПИ ЕЛ СИ Б. 13“ няма и кадровия потенциал за осъществяване на сделката. Неустойките не са платени през 2016 г., като плащането е отложено за м. юли и август 2017 г., но и тогава плащане не е извършено. Приходните органи са приели, че договори с „АГРИКС СИИСТРА“ ООД са сключени единствено с цел отклонение от данъчно облагане. В резултат на неправомерно отчетените разходи за неустойки, „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД е намалило счетоводния си финансов резултат, респ. е намалило данъчната печалба.

За същата 2016 г. е констатирано, че на 01.03.2016 г. е сключен договор между „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 1“ ЕООД като наемодател и „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД като наемател за помещение в [населено място], [улица]. Цената на договора е 41 000 лв. При проверка от приходните органи е установено, че на посочения в договора адрес се намира медицински център по стоматология и дружеството, което го стопанисва, е ЕТ „Анка Кацарова“. Проверката не е открила помещенията да са ползвани от „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД. Въз основа на тези доказателства ревизиращият екип е приел, че разходите в размер на 41 000 лв. не следва да се признават за данъчни цели на основание чл.26, т.1 ЗКПО.

„ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД е сключило два договора за заем с „ПИ ЕЛ СИ МАРКЕТИНГ ФЕЙШЪН“ ООД както следва: на 10.01.2014 г. и на 15.02.2016 г. С първия договор на „ПИ ЕЛ СИ МАРКЕТИНГ ФЕЙШЪН“ ООД е отпуснат заем, в размер на 45 078,27 лв. със срок- 31.12.2017 г., а с втория на траншове за периода 08.04.2016 г. – 14.12.2016 г. в общ размер 500 000 лв. със срок 14.12.2016 г. При проверка на представените оборотни ведомости е констатирано, че „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД е осчетоводило по сметка 225 Представени дългосрочни заеми в лева предоставени заемни средства в преходен период 87 058,27 лв. и през 2016 г. – 374 898 лв.

С договор от 15.02.2016 г. „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД предоставя на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 3“ ЕООД заем, в размер на 14 000 лв., със срок 31.12.2016 г. При проверка на представените оборотни ведомости е констатирано, че „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД е осчетоводило по сметка 225 Представени дългосрочни заеми в лева предоставени заемни средства в размер на 13 800 лв. По заема, предоставен на „ПИ ЕЛ СИ МАРКЕТИНГ ФЕЙШЪН“ ООД са върнати 11 731 лв. на 12.04.2016 г., 8 690 лв. на 09.08.2016 г. и 1 950 лв. на 26.09.2016 г., а останалата сума се дължи към 31.12.2016 г. Ревизията е установила, че по дадените заеми не са върнати ефективно парични средства, а счетоводно са отразени протоколите за прихващане във връзка с неустойките.

В договорите за заем е определена годишна лихва от 2,00%. „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД не е отчитало приходи от лихви по тези заеми. Съгласно изготвената по искане на приходните органи експертиза диапазона на годишната пазарна лихва по договора от 10.01.2014 г. е 5,25% - 5,5%, по договора от 15.02.2016 г. диапазонът е 5,00% - 6,50%, а по договора от 15.02.2016 г. – 7,00% - 8,50%. На базата на най-ниската стойност в определените от експертната диапазони размерът на лихвата по договора от 10.01.2014 г. е 1 564,59 лв., по договора от 15.02.2016 г. с „ПИ ЕЛ СИ МАРКЕТИНГ ФЕЙШЪН“ ООД – 7 526,76 лв. и по договора от 15.02.2016 г. с „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 3“ ЕООД - 621,01 лв. Общата сума на определената пазарна лихва по договорите за заем е 9 712,22 лв., с която е увеличен финансовия резултат на дружеството за 2016 г.

Въз основа на тези данни на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД са установени задължения за корпоративен данък общо в размер на 123 361,22 лв. главница и 42 837,18 лв. лихви.

През периодите от м.07.2017 г. до м.09.2017 г. ревизираното лице неправомерно е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 673,83 лв., чрез отразяване в дневника за покупки, получени доставки по фактури, които не са декларирани от страна на вписаните като доставчици дружества и съответно данъкът не е начислен. В хода на ревизията „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД не е представило оригиналните фактури, нито доказателства за реалното получаване на стоките. На основание чл.71 ЗДДС във връзка с неизпълнението на чл.68 и чл.69 ЗДДС е отказан данъчен кредит по тези фактури.

През ревизираните периоди в дневниците за продажби на трети лица за периода юли-септември 2017 г. са включени 10 бр. кредитни известия към „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД. При преглед на дневниците за покупки на ревизираното дружество е констатирано, че тези кредитни известия не са отразени, като по този начин не е намален ползвания от „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД данъчен кредит.

Предвид гореизложеното, в хода на процесната ревизия на ревизираното лице са връчени ИПДПОЗЛ, с които са изискани документи и обяснения в тази насока, в т.ч. декларацията относно лицата, подписали, договорите, сключени от

„ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД, а именно: договор за посредничество от 20.09.2016 г., сключен с „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 3“ ЕООД; договор от 01.12.2016 г., сключен с „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 6“ ЕООД за доставка на храни и напитки, осигуряване на кетъринг оборудване и персонал; договор от 19.12.2016 г., сключен с „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 6“ ЕООД; договор от 30.06.2016 г. за покупко-продажба на селскостопанска продукция, сключен с „АГРИКС СИЛИСТРА“ ООД; договор от 24.06.2016 г. за покупко-продажба на селскостопанска продукция, сключен с „АГРИКС БЪЛГАРИЯ“ ООД. Исканите документи и обяснения не са представени.

Ревизиращият екип е приел, че Л. Д. В. в качеството си на управител и едноличен собственик на капитала на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД, е способствал за неправомерно отчитане при дружеството на разходи за неустойки за 2016 г., в размер на 1 182 900,00 лв. по договори, сключени с ПИ ЕЛ СИ Б. 3“ ЕООД, „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 6“ ЕООД, „АГРИКС СИЛИСТРА“ ООД и „АГРИКС БЪЛГАРИЯ“ ООД, за които договори е установено, че са сключени фиктивно, единствено и само с цел отклонение от данъчно облагане и респективно е намалил данъчната печалба на дружеството. Доколкото в хода на процесната ревизия /и в ревизионното производство на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД/ Л. Д. В. не е представил обяснения и доказателства относно обстоятелствата: кои са лицата/дружествата, на които „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД е възложило извършването на договорените услуги, какви действия са предприети от „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД за реализиране на предмета на договорите, налице ли търговска кореспонденция с възложителите по договорите, какви са причините довели до неизпълнение на договорите, как е определен размерът на неустойката, приходните органи са заключили, че Л. Д. В. е знаел, че подписаните от него договори не отразяват действителното икономическо и търговско положение, а отразяват една изкуствена конструкция, създадена с цел получаване на данъчно предимство. Прието е също така, че след като е имал достъп до информацията и документите на дружеството и отговаряйки за имущественото му състояние Л. Д. В. съзнателно и недобросъвестно е укрил факти и обстоятелства, подлежащи на деклариране пред приходната администрация /посредством подаване на ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2016 г., в която не са декларирани приходи от лихви, неправомерно са декларирани разходи за неустойки и разходи за наем; подаване на СД по ЗДДС и отчетни регистри за м. 07.2017 г., м. 08.2017 г. и м. 09.2017 г., в които са декларирани доставки, без такива реално да са получени.

Приходните органи са посочили, че изготвянето и подаването на ГДД, СД и декларациите обр. 6 от упълномощено лице не освобождава управителя от административно-наказателна отговорност по съответния материален данъчен закон, както и от отговорност по чл. 19 от ДОПК.

Прието е, че Л. Д. В. е укрил размера на действителната печалба, която като управител на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД, чрез съставените от него фиктивни договори /за посредничество, за кетъринг услуги, за реклама и за

покупко-продажба на селскостопанска продукция/ и протоколи за неустойки като по този начин през 2016 г. е намален размерът на дължимия от „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД корпоративен данък за внасяне. Ревизиращият екип е формирал извод, че Л. Д. В. в качеството си на управител и едноличен собственик на капитала на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД, е способствал за неправомерно отчитане при дружеството на разходи за наем за 2016 г. в размер на 41 000,00 лв. по договор за наем от 01.03.2016 г., сключен с „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 1“ ЕООД, както и за това, че юридическото лице не е декларирало приходи от лихви по предоставени заеми на „ПИ ЕЛ СИ МАРКЕТИНГ ФЕЙШЪН“ ЕООД и „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 3“ ЕООД, съответно че е упражнило неправомерно право на приспадане на данъчен кредит по цитираните по-горе в решението доставки. Заключено е, че доколкото в качеството си на управител и едноличен собственик на капитала не е посочил да е налагал санкции за нарушения и несправяне със задълженията на други отговорни длъжностни лица, то всички тези действия са извършени от него и е налице недобросъвестност от негова страна.

Изводът на приходните органи е, че чрез описаните по-горе действия, извършени от управителя и от упълномощените от него лица, същият е съзнавал и целял укриването на данъчни задължения чрез изграден от него механизъм за избягване на данъчно облагане посредством недеklarиране на данъчни задължения. Прието е също така, че укриването на гореизложените факти и обстоятелства е довело до невъзможността дължимият данък да бъде установен своевременно и събран от данъчната администрация.

Предвид гореизложеното ревизиращите органи са приели за реализиран фактическия състав на чл. 19, ал. 1 от ДОПК.

Приходните органи са установили, че за проверявания период „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД е титуляр на банкови сметки в „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД, „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД и „ОБЩИНСКА БАНКА“ АД. От изисканите от тези банки справки за движението по тези сметки се установява, че Л. Д. В. е теглил общо 103 050,00 лв. От ревизираното лице е изискано представянето на документи и обяснение за какво са изразходвани изтеглените в брой суми от сметките на дружеството в т.ч. хронологии на счетоводни сметки, разходни касови ордери и др. Документи не са представени. Направен е извод, че периодично от сметките на дружеството са теглени суми в лева, без наличие на документи за последващото им ползване за стопанската дейност на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД.

Приходните органи са приели, че е налице причинно-следствена връзка между това поведение на жалбоподателя и невъзможността да бъдат събрани съответните задължения от юридическото лице, с оглед на това, че задълженията на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД са определени, като несъбираеми. Предвид установените факти и обстоятелства, на основание чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК на жалбоподателя е ангажирана отговорност, в

качеството на управител на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД, за данъчни и осигурителни задължения за ревизирания период общо в размер на 378 226,12 лв., в т.ч. главница в размер на 285 395,97 лв. и лихва в размер на 92 830,15 лв.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.156, ал.2 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосновааност на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Не се установяват пороци, обосноваващи нищожността на РА.

Настоящият съдебен състав намира, че оспореният РА № Р-22221019007471-091-001/01.09.2020 г., е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия и в предвидените от закона форма и съдържание. РА е подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване, видно от представените от ответника преки доказателства по чл. 184, ал. 1 ГПК – удостоверения по чл. 24 ЗЕДЕУУ, възпроизведени на хартиен носител. Атаквания РА е в предвидените форма и съдържание по чл. 120, ал.1 ДОПК, включително разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размера на обжалваните задължения. Не е изтекъл преклузивният срок чл. 109, ал. 1, изр. 1 ДОПК. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Съдържанието на РД съответства на законовата норма на чл. 117, ал. 2, т. 1-10 ДОПК, към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл. 117, ал. 3 ДОПК.

При служебната проверка по чл.160 ал.2 от ДОПК, съдът не констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

По приложението на материалния закон:

С разпоредбата на чл. 19, ал. 1 ДОПК е създаден особен случай на лична имуществена отговорност на лица, управляващи за задължения за данъци /осигурителни вноски на субекти – задължени лица по чл. 14, т. 1 и т. 2 ДОПК. Фактическият състав включва кумулативно следните елементи: 1. лицето да има качеството на орган на управление или на управител на задължено лице по чл. 14, т. 1 и т. 2 ДОПК към момента, към който са установени публичните задължения; 2. да е налице поведение на това лице, изразяващо се в действие или бездействие, чрез което се укриват факти и обстоятелства, които по закон следва да бъдат обявени пред органа по приходите или публичния изпълнител; 3. да съществува причинно-следствена връзка между поведението и невъзможността за събиране на публичните вземания; 4. да е налице обективна

невъзможност за събиране на публични вземания. Тежестта на установяване на всички елементи от фактическия състав на разпоредбата е на органа по приходите, който следва да ги докаже, съгласно изискванията на чл. 170, ал. 1 АПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК.

По делото е безспорно установено, че през ревизираните периоди Л. Д. В. е управител на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД, както и че това дружество има непогасени публични вземания, произтичащи от декларирани, но невнесени задължения, както и задължения по ЗКПО и ЗДДС, установени с влязъл в сила РА № Р-22221417003560-091-001 от 05.06.2018 г. /ревизионният акт, издаден на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД, се ползва със стабилитет и неговата законосъобразност и обосноваост не могат да бъдат пререшавани в производството по чл. 19, ал. 1 ДОПК, образувано за отговорността на Л. В./.

Безспорно е и обстоятелството, че е невъзможно събирането на установените публични вземания чрез изпълнение, насочено срещу дружеството.

Налице са първият и четвъртият елемент от сложния фактически състав на чл.19, ал.1 ДОПК.

Информирането на приходната администрация за извършените и получените облагаеми доставки се извършва във формата на справка-декларация. Подаването на справки-декларации по ЗДДС с неверни данни, представлява укриване на факти и обстоятелства от страна на управителя по смисъла на чл. 19, ал. 1 ДОПК. Разминаването между декларираното и действителното е укриване, само ако поведението на управителя е умишлено, т. е. последният е наясно със смисъла и значението на действията си, предвиждал е неговите последици и е искал или допускарал настъпването на тези последици. За прилагането на отговорността по чл. 19, ал. 1 ДОПК релевантна е връзката между поведението на управителя и несъбирането на вземанията на дружеството. Относно действията на Л. В. в качеството му на управител на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД, от събраните доказателства се установява следното:

На първо място В. безспорно е знаел за наличието на данъчни и осигурителни задължения на дружеството от датата на възникването им, тъй като част от същите са били декларирани от дружеството посредством подадени декларации обр. 6 от ЗДФЛ.

На второ място е извършил действия, с които е намалено имуществото на дружеството:

-Разпоредил е лично /протоколите са подписани саморъчно от В./ изплащането на неустойки, в общ размер на 1 182 900,00 лв. по 5 договора, сключени с „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 3“ ЕООД, „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 6“ ЕООД, „АГРИКС СИЛИСТРА“ ООД и „АГРИКС БЪЛГАРИЯ“ ООД. Договорът за посредничество от 20.09.2016 г. „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 3“ ЕООД“ и „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД е с предмет „проучването на условията и подготвяне сключването на договор за отдаване под наем на помещения, собственост на възложителя, както и преговори до сключване на окончателен договор за

наем“. От съществено значение е фактът, че управител и на двете дружества е едно и също лице – Л. В.. Проверката в ИМ на НАП установява, че „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 3“ ЕООД няма деклариращи недвижими имоти, което жалбоподателят няма как да не е знаел. Л. В., в качеството си на управител и на двете договарящи се търговски дружества, безспорно е знаел, че „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД няма нужния кадрови потенциал за изпълнение на договора. Л. В. също така няма как да не е знаел, че по договора няма как да се извърши плащане, тъй като „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 3“ ЕООД не разполага с парични средства и е заемател с „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД. Предмет на договора от 01.12.2016 г. между „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 6“ ЕООД и „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД е „доставката на кетъринг услуги“. Въпреки, че предметът на договора съвпада с основната икономическа дейност на ревизираното дружество няма доказателства да са предприети действия по изпълнението му, както и липсват обяснения защо договорът не е изпълнен. Единственото действие по договора е издаването на протокол за доброволно начисляване на неустойка. Предмет на договор от 20.05.2016 г. между „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 6“ ЕООД и „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД е: „Изпълнителят приема да предостави своите услуги за рекламиране на своя предмет на дейност върху подложките за хранене, които предоставя на клиентите в заведението, в което изпълнява своя предмет на дейност“. В този договор липсва всякаква икономическа логика. С него „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД приема срещу заплащане да рекламира своята дейност в своя обект на своите подложки. Предмет на договорите за покупко-продажба на селскостопанска продукция от 30.06.2016 г. и 24.06.2016 г., сключени между „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД и „АГРИКС СИИСТРА“ ООД е продажбата на българска пшеница, реколта 2016 г. и български слънчоглед реколта 2015 г. Неоснователна е посочената от ревизираното лице причина за разваляне на доставката - че към момента на изпълнение на договора за доставка цената на стоките се променя. Договорите са сключени през м. 06.2016 г. със срок на изпълнение м.06-07.2016 г. т.е. не е налице голям времеви интервал от сключване на договора до реалното му изпълнение, което да води до такова увеличение. Не са представени доказателства „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД изобщо да е закупувало посочените в договорите количества пшеница и слънчоглед, докато в договора твърди, че вече са негова собственост. От друга страна дружеството не притежава обекти, в които да съхранява това количество селскостопанска продукция. Освен това „ПИ ЕЛ СИ Б. 13“ няма и кадровия потенциал за осъществяване на сделката. Установено е, че по тези начислени неустойки реално плащане няма. Вместо това е представен протокол за прихващане на вземания и задължения между „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД, „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 6“ ЕООД и „ПИ ЕЛ СИ МАРКЕТИНГ-ФЕЙШЪН“ ЕООД. Следва да се има предвид, че „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 6“ ЕООД и „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД са икономически свързани лица – адресът за кореспонденция е еднакъв, едно и също дружество

извършва счетоводните услуги, управителите на двете дружества са били съдружници в „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД до 22.02.2016 г., както и в „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 3“ ЕООД и в „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 1“ ЕООД. С оглед изложеното съдът намира за правилен и обоснован изводът на ревизиращия екип, че тези договори са фиктивни, сключени единствено цел отклонение от данъчно облагане;

- От банковите сметки на дружеството е изтеглил общо 103 050 лв. Обясненията на ревизираното лице са, че с тези пари е плащал на доставчици в брой и работни заплати на служители и са представени копия от 35 бр. фактури от произволно избрани. Тези фактури са на стойност 6 199,31 лв., която е много ниска от размера на теглената сума. Не е доказано, че тези средства /96 850, 70 лв./ са използвани за стопанската дейност на дружеството;

- Отпуснал е заеми на свързани лица, без да са начислявани лихви, което води до намаляване имуществото на дружеството. По дадените заеми не са върнати ефективно парични средства, а счетоводно са отразени само протоколите за прихващане във връзка с неустойките. Размерът на неотчетените приходи от лихви /9 712,22 лв./, изчислен при най-ниската ставка на годишния пазарен лихвен процент, определен с експертиза.

- Отчел разходи за наем на помещение в размер на 41 000,00 лв. Проверката на приходните органи е установила, че на посочения в договора адрес се намира медицински център по стоматология и помещенията никога не били използвани от дружеството. Следователно тези разходи са отчетени неправомерно, тъй като не са свързани с дейността на дружеството и на основание чл.26, т.1 ЗКПО не се признават за данъчни цели;

- Неправомерно е ползван данъчен кредит в размер на 673,83 лв. по фактури, за които е констатирано с влязъл в сила ревизионен акт, че не отразяват реална доставка;

Анализът на доказателствата сочи, че Л. В., в качеството си на управител на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД е действал умишлено с цел отклонение от данъчно облагане. Л. Д. В. умилено е укрил размера на действителната печалба, която като управител на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД, чрез съставените от него фиктивни договори и протоколи за неустойки, което е довело до намаляване размерът на дължимия от „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД корпоративен данък за внасяне за 2016 г. Няма как В. да не е знаел, че договорите, по които е начислена неустойка, са сключени фиктивно, без да отразяват реални икономически отношения между търговски субекти. Това се отнася и до сключените договори за заем, отпускани на свързани лица без начисляване на лихви. Единствената цел на тези договори е неправомерното намаление на финансовия резултат и дължимия данък. В. в качеството си на управител и едноличен собственик на капитала на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД, е способствал за неправомерно отчитане при дружеството на разходи за наем за 2016 г. в размер на 41 000,00 лв. по договор за наем от 01.03.2016 г., сключен с „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 1“ ЕООД, както и за това, че юридическото

лице не е декларирало приходи от лихви по предоставени заеми на „ПИ ЕЛ СИ МАРКЕТИНГ ФЕЙШЪН“ ЕООД и „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 3“ ЕООД. В. безспорно е знаел също така и за наличието на данъчните задължения, установени с влезлия в сила ревизионен акт на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД. Въз основа на изложените факти и обстоятелства може да се заключи, че Л. В. , в качеството му на управител е бил наясно, че посочването на неверни данни в ГДД за 2016 г. е довело до намаляване на съответния финансов резултат на дружеството и следващия се данък.

С подаването на неверни ГДД, Л. В., в качеството си на управител на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД умишлено е целял с описаните по-горе действия да бъде избегната възможността за своевременно определяне на текущите задължения на дружеството и своевременното им събиране от приходната администрация. След издаването на РА на дружеството е установена липса на активи и налични авоари по банковите му сметки, което е довело до невъзможност за събиране на установените публични вземания, независимо от предприетите от органите по приходите и публичните изпълнители своевременни действия във връзка с изпълнение на ревизионния акт. Същевременно при наличието през 2017 такава голяма наличност В. не е предприел действия по заплащане на дължимите данъци и осигуровки.

С оглед изложеното съдът намира, че са налице и вторият и третият елемент от фактическия състав на чл.19, ал.1 ДОПК - действия на В., чрез които се укриват факти и обстоятелства, които по закон следва да бъдат обявени пред органа по приходите или публичния изпълнител и наличието на причинно-следствена връзка между тези му действия и невъзможността за събиране на публичните вземания. Закономерно е ангажирана отговорността на жалбоподателя по чл.19, ал.1 ДОПК.

По делото липсват доказателства, установяващи че теглените от В. суми от банковите сметки на дружеството /96 850,70 лв./ са били използвани за разплащания по търговски взаимоотношения с доставчици на дружеството. Не са представени никакви доказателства за последващото разпореждане с изтеглените в брой суми от банковите сметки на дружеството, от които да е видно, че те остават в патримониума на търговското предприятие на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД било под формата на касова наличност или вземания от трети лица. Следователно изтеглените парични средства не са разходвани за дейността на дружеството, не са постъпили в касата на дружеството и няма данни по какъв начин управителят В. е разходвал изтеглените парични средства от банковата сметка на дружеството. Обоснован е изводът на приходните органи за наличие на скрито разпределение на печалбата. С оглед на това закономерно е ангажирана и отговорността на жалбоподателя по чл.19, ал.2 ДОПК.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателя, че не доказано наличието на всички елементи от състава на чл.19 ДОПК.

С оглед изложеното по-горе съдът намира, че е доказано изпълнението на

изискванията на чл.19, като приходните органи са изложили подробни и убедителни мотиви за наличието на всички елементи от фактическия състав на чл.19 ДОПК.

Неоснователен е и доводът, че неизпълнението на договорите, по които са начислени неустойки, е резултат от пазарна конюнктура. По нито един от тези договори няма данни да е предприето каквото и да е изпълнение. Тези договори имат или икономически неоправдан и нелогичен предмет /договора за реклама/ или реално несъществуващ предмет /договорите за продажба на селскостопанска продукция, в които е записано, че количествата пшеница и слънчоглед съществуват като наличност у продавача, но всъщност никога не са придобивани/ или неопределен предмет/договора за проучване условията за отдаване под наем на недвижим имот, сключен между свързани лица, като за бъдещия наемодател е установено, че не притежава изобщо недвижими имоти/. Всичко това обосновава извод, че тези договори не са сключвани с цел реални икономически отношения, а единствено с цел отклонение от данъчно облагане, за което В. не е могъл да не знае и неизпълнението им няма нищо общо с икономическата конюнктура.

Неоснователно е и оплакването, че няма доказателства В. лично да се е облагодетелствал. За ангажиране отговорността по чл.19,ал.2 ДОПК е без значение у кого е останала скрито разпределената печалба.

РА следва да се потвърди и по отношение на установените с него лихви, защото с тълкувателно решение № 5/29.03.2021 г. по тълк. дело № 7/2019 г. на Първа и Втора колегия на Върховния административен съд изрично се приема, че в обхвата на отговорността по чл. 19 ДОПК освен главницата за непогасените задължения на главния длъжник, е налице задължение и за лихвите. В решение по дело С - 1/21 на СЕС се посочва, че съгласно чл. 273 от Директива (ЕС) 2006/112 и принципът на пропорционалност допускат национална уредба, която предвижда инструмент на солидарната отговорност да обхваща и лихвите за просрочие, които юридическото лице дължи поради неплащането на данъчното си задължение в резултат на недобросъвестно извършените действия на солидарно отговорното лице.

Предвид горните съображения съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът дължи произнасяне по претенциите на страните за присъждане на разноски. Страните не са представили списък на разноските по чл. 80 ГПК, но това обстоятелство не освобождава съда от задължението да се произнесе по тази претенция, а единствено ги лишава от правото да искат изменение на решението в частта на разноските.

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 161, ал. 1, изр. 1 ДОПК на жалбоподателя не се дължат разноски, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 161 ал. 1 изр. 3, във вр. чл. 8, ал.1 и чл.7, ал.2,т.5 от Наредба № 1/2004 на Висшия адвокатски съвет на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 19779.04лева съразмерно на материалния интерес, предмет на жалбата.

Така мотивиран и на основание чл.160 ал.1 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Д. В., ЕГН: [ЕГН] с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], срещу Ревизионен акт № Р-22221019007471-091-001/01.09.2020 г., потвърден с Решение № 67/12.01.2021 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, с който на основание чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК е ангажирана отговорността му, в качеството на управител на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 13“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], за задължения на дружеството в общ размер на 378 226,12 лв., в т. ч. главница в размер на 285 395,97 лв. и лихви в размер на 92 830,15 лв., представляващи установени на дружеството задължения за Данък върху добавената стойност за данъчни периоди от 01.07. 2017 г. до 30.09.2017 г., за Корпоративен данък за период 2016 г., за Данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения за периодите от 01.03.2017 г. до 31.10.2017 г., за вноски за Универсален пенсионен фонд за осигурители за периодите от 01.08.2016 г. до 31.12.2017 г., за Фонд Държавно обществено осигуряване - за осигурители за периодите от 01.04.2017 г. до 31.12.2017 г., за вноски за Здравно осигуряване за периодите 01.12.2016 г. до 31.10.2019 г.

ОСЪЖДА Л. Д. В., ЕГН: [ЕГН] с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ С. юрисконсултско възнаграждение, в размер на 19779,04 /деветнадесет хиляди и седемстотин седемдесет и девет лв. и 04 ст./лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: